

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1526/2021
12.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јасминке Станојевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Бајић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2315/20 од 20.10.2020. године, у седници већа одржаној 12.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2315/20 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2315/20 од 20.10.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 4755/17 од 06.02.2019. године, у ставовима другом, трећем, четвртном и петом изреке, којима је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен 27.09.2012. године између пок. ВВ и овде туженог, оверен код Првог основног суда у Београду РЗ .../... дана 26.12.2012. године, одбијен тужбени захтев да се утврди да тужилац има прво својине на 1/2 идеалног дела стамбене зграде у улици ... број ... у ... као и на 1/2 идеалног дела помоћне зграде на истој адреси, саграђене на кп ..., уписане у ... листу ..., део листа непокретности ... КО ..., одбијен захтев тужиоца за ослобађање обавезе плаћања судских такси и обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 253.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у

поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Наводе у ревизији којима се указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и стављају примедбе на оцену доказа из члана 8. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из ових разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиочев рођени брат ВВ и ГГ су били у браку од 07.04.1951. године све до ГГ смрти 09.01.1998. године. За време трајања њиховог брака ВВ, као купац, закључио је са Народним одбором Градске општине Земун, као продавцем, 23.08.1954. године уговор о куповини и продаји, чији је предмет пренос права својине на згради у улици ... број ... (сада ... број ...), постојећој на кат. честици .../... уписаној у ЗКУЛ ... КО

За живота ГГ је 08.07.1996. године сачинила завештање пред сведоцима, којим је сву покретну имовину и кућу и земљиште у ... у улици ... број ... кп бр. .../... у ЗКУЛ ... КО ..., стечене заједничким средствима у току трајања брака са ВВ, за случај своје смрти оставила свом супругу ВВ из Завештање садржи њену изјаву да се са својим супругом договорила да после њене и његове смрти њихова заједничка имовина (непокретне и покретне ствари у стану) остану у наслеђе рођеном брату ВВ, њеном деверу, АА, овде тужиоцу.

Истог датума ВВ је сачинио завештање пред сведоцима којим је за случај своје смрти супрузи ГГ оставио у наслеђе сву покретну имовину и кућу и земљиште у ... у улици ... број ... кп.бр. .../... уписане у ЗКУЛ ... КО ..., као и да се са својом супругом договорио да после њене и његове смрти њихова заједничка имовина остане у наслеђе његовом рођеном брату, а њеном деверу, АА, овде тужиоцу.

Након ГГ смрти, ВВ је 01.08.1998. године сачинио ново завештање пред сведоцима којим је поред остале своје имовине кућу и земљиште у ... у улици ... број ... у ... завештао свом рођеном брату АА, овде тужиоцу.

Дана 27.09.2012. године ВВ је, у својству примаоца издржавања, са својим сестрићем, овде туженим, у својству даваоца издржавања, закључио уговор о доживотном издржавању, оверен пред Првим основним судом у Београду Р .../... дана 26.12.2012. године, којим је као накнаду за добијено издржавање одредио у корист даваоца издржавања пренос права својине на породичној стамбеној згради у улици ... број ... и помоћној згради, постојећим на кп бр ..., уписаним у лн ... КО

У листу непокретности број ... КО ... као искључиви власник породичне стамбене зграде и помоћне зграде у улици ... број ... (некадашње) у ... уписан је ВВ, који је преминуо 19.10.2013. године.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби Закона о наслеђивању и Закона о основама својинскоправних односа и оценили да тужбени захтев није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Чланом 78. Закона о наслеђивању је прописано да је завештање једнострано, лична и увек опозива изјава воље за то способног лица којом оно распоређује своју имовину за случај смрти, у законом одређеном облику.

Чланом 155. истог закона је прописано да је завештање ништаво ако је његова садржина противна принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима.

Према члану 159. став 1. закона ништава је одредба завештања којом завешталац одређује наследника свом наследнику, а према члану 116. истог закона завештањем може бити одређен онај коме ће припасти наследство ако постављени наследник не може или неће да наследи.

Чланом 178. истог закона је прописано да завештаочево располагање индивидуално одређеном завештајном ствари или правом има дејство опозива завештања те ствари или права.

У конкретном случају, ГГ је завештањем сачињеним 08.07.1996. године, својим уделом у заједничкој имовини стеченој са супругом ВВ, коју чини кућа и земљиште у улици ... број ... (некадашње) у ..., располагала у корист свог супруга ВВ, и по том основу је он након њене смрти постао искључиви власник тих непокретности са уделом 1/1.

Одредба завештања којом је ГГ одредила тужиоца, свога девера, за наследника свог наследника је ништава, у смислу цитиране одредбе члана 159. став 1. Закона о наслеђивању, па је његово потоње располагање том непокретном имовином, најпре завештањем сачињеним пред сведоцима 01.08.1998. године, а потом спорним уговором о доживотном издржавању од 27.09.2012. године, било у складу са овлашћењима власника из члана 3. Закона о основама својинско-правних односа.

Закључењем уговора о доживотном издржавању 26.12.2012. године са овде туженим, ВВ је у смислу члана 178. Закона о наслеђивању опозвао завештање пред сведоцима које је сачинио 01.08.1998. године, а којим је распослагао својом имовином у корист тужиоца и тај уговор је пуноважан, јер не постоје разлози из члана 155. Закона о наслеђивању за утврђење његове ништавости.

Супротно наводима ревизије, тужилац нема прави основ за стицање права својине на $\frac{1}{2}$ идеалног дела спорних непокретности, које су предмет спорног уговора о доживотном издржавању, као завештајни наследник пок. ГГ. Он се у смислу члана 116. Закона о наслеђивању не може сматрати заменским наследником имовине завештаоца ГГ, јер заменски наследник завештањем може бити одређен ако постављени наследник не може или неће да наследи. Завештајни наследник ГГ, њен супруг ВВ, у смислу одредби Закона о наслеђивању није био недостојан за завештајно наслеђивање нити је дао изјаву да неће да наследи њен удео у спорној непокретној имовини, већ је након њене смрти стекао својинска овлашћења на њеном делу непокретности, па је у својству власника, својим и наслеђеним уделом у непокретностима, располагао пуноважним

правним послом у корист туженог, на који начин је опозвао своја раније сачињена завештања.

Осталим наводима ревизије тужилац понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је оценио све жалбене наводе тужиоца који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић